

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

Xe KAMER

A R R E S T

**nr. 234.123 van 14 maart 2016
in de zaak A. 217.305/X-16.386.**

In zake : 1. Joris DEBOOSERE
 2. Paul VAN HAVERBEKE
 3. Marnick HOFLACK
 4. Patrick VAN HOUTRYVE
 5. Danielle VANDERGHINSTE
 6. Joseph DESMET
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Marleen Ryelandt
 kantoor houdend te 8200 Brugge
 Gistelsesteenweg 472
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

1. de PROVINCIE WEST-VLAANDEREN
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Bart Staelens
 kantoor houdend te 8000 Brugge
 Gerard Davidstraat 46/1
2. het VLAAMSE GEWEST
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaten Bart Bronders en Clive Rommelaere
 kantoor houdend te 8400 Oostende
 Archimedesstraat 7
 bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 16 oktober 2015, strekt tot de
schorsing van de tenuitvoerlegging van :

“1. Het Ministerieel Besluit van 27.07.2015 van de Vlaamse Minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, waarbij het provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan ‘Regionaal bedrijventerrein Ieper’ van de Provincie West-Vlaanderen goedgekeurd wordt, bestaande uit een kaartenbundel, stedenbouwkundige voorschriften en een toelichtingsnota, verschenen in het Belgisch Staatsblad van 19 augustus 201[5].

2. Het Besluit van de Provincieraad van West-Vlaanderen dd. 28.05.2015 houdende de definitieve goedkeuring van het provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan Regionaal bedrijventerrein Ieper.”

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partijen hebben een nota ingediend.

Met toepassing van artikel 90, § 1, vierde lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, is de zaak verwezen naar een kamer met drie leden.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 22 januari 2016.

Staatsraad Jan Clement heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Marleen Ryelandt, die verschijnt voor de verzoekende partijen, advocaat Samuel Mens, die *loco* advocaat Bart Staelens verschijnt voor de eerste verwerende partij, en advocaat Clive Rommelaere, die verschijnt voor de tweede verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Tom De Waele heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. Op 6 februari 2012 wordt een plenaire vergadering gehouden over een voorontwerp van provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan “Regionaal bedrijventerrein Ieper” (hierna: het PRUP) met het oog op de realisatie te Ieper

van een regionaal bedrijventerrein van ongeveer 45 hectare. Het plangebied ligt ter hoogte van Reigersburg ten noordwesten van het centrum van de stad en wordt begrensd door de Noorderring, de Diksmuidseweg, de Veurneseweg en de Oude Veurnestraat.

Volgens het bij koninklijk besluit van 14 augustus 1979 vastgestelde gewestplan Ieper-Poperinge is het plangebied voornamelijk bestemd tot agrarisch gebied en in beperkte mate tot woongebied.

4. De dienst Milieueffectrapportagebeheer beslist op 3 september 2012, op basis van een screeningsnota, dat de opmaak van een plan-MER niet nodig is.

5. Op 24 april 2014 stelt de provincieraad van West-Vlaanderen het ontwerp-PRUP voorlopig vast.

6. Tijdens het openbaar onderzoek van 19 mei 2014 tot 18 juli 2014, dat wordt hernomen van 6 oktober 2014 tot 4 december 2014, dienen de verzoekers een bezwaarschrift in.

7. Op 5 februari 2015 brengt de provinciale commissie voor ruimtelijke ordening advies uit.

8. De provincieraad van West-Vlaanderen stelt het PRUP “Regionaal bedrijventerrein Ieper” op 28 mei 2015 definitief vast.

Dit is het tweede bestreden besluit.

9. Op 27 juli 2015 keurt de Vlaamse minister van Omgeving, Natuur en Landbouw het PRUP “Regionaal bedrijventerrein Ieper” goed.

Dit is het eerste bestreden besluit. Van dit besluit wordt melding gemaakt in het Belgisch Staatsblad van 19 augustus 2015.

IV. Schorsingsvoorwaarden

10. Krachtens artikel 17, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan de schorsing van de tenuitvoerlegging slechts worden bevolen onder de dubbele voorwaarde dat de zaak te spoedeisend is voor een behandeling ervan in een beroep tot nietigverklaring en dat minstens één ernstig middel wordt aangevoerd dat de nietigverklaring van de akte of het reglement *prima facie* kan verantwoorden.

V. Spoedeisendheid

De aangevoerde spoedeisendheid

11. De verzoekers stellen dat er “hoogdringendheid” is omdat op basis van de voorschriften van het bestreden PRUP vergunningen kunnen worden verleend voor de vestiging van bedrijven en voor werken om de terreinen uit te rusten, bouwrijp te maken en van de nodige infrastructuur te voorzien. Ook kan de termijn voor de nietigverklaring niet worden afgewacht omdat de provincie ondertussen kan overgaan tot de noodzakelijke minnelijke aankoop of onteigening. De rendabele landbouwbedrijven van derde en zesde verzoeker zullen teloorgaan.

12. De eerste verwerende partij repliceert dat de verzoekers geen uiteenzetting geven over de spoedeisendheid maar dat zij louter poneren dat er sprake is van “hoogdringendheid”. Voorts is de summiere wijze waarop zij deze hoogdringendheid staven “omzwachteld door hypothesen en speculaties”. Bovendien is de beweerde “hoogdringendheid” in tegenspraak met “de nodige doorlooptijd” voor het toekennen van stedenbouwkundige vergunningen of het opstarten van onteigeningsprocedures en minnelijke aankopen, waarbij de verzoekers eveneens in de gelegenheid worden gesteld om “bezwaren en opmerkingen in te dienen of [deze beslissingen] anderszins aan te vechten”. Hieruit blijkt dat de verzoekers niet gevolgd kunnen worden wanneer zij stellen,

zonder meer, dat de termijn voor nietigverklaring niet kan worden afgewacht, gelet op de huidige beperkte doorlooptijd ervan.

13. De tweede verwerende partij betoogt dat het verzoek tot schorsing enkel (zeer beperkt) gemotiveerd is in hoofde van derde en zesde verzoeker. In hoofde van derde verzoeker zou dit de teloorgang van zijn “rendabel landbouwbedrijf” impliceren en voor zesde verzoeker “zou [hetzelfde] gelden”.

Derde en zesde verzoeker hoeven volgens de tweede verwerende partij op korte termijn niet te vrezen voor het voortbestaan van hun landbouwbedrijf of voor het “verliezen” van percelen landbouwgrond nu uit niets blijkt dat de provincie reeds een aanvang heeft genomen met de onteigening of met het afleveren van vergunningen. Bovendien bepaalt artikel 1 van de stedenbouwkundige voorschriften van het PRUP uitdrukkelijk dat landbouwuitbating mogelijk blijft tot een vergunning wordt verleend voor de realisatie van het bedrijventerrein. Het perceel van zesde verzoeker wordt zelfs helemaal niet vermeld in de tabel van innemingen.

Beoordeling

14. Het komt er voor een verzoekende partij die beweert dat de zaak te spoedeisend is om de uitkomst van het annulatieberoep te kunnen afwachten, op aan om van die urgentie te overtuigen aan de hand van de concrete feiten die zij in haar vordering aanvoert.

Dit houdt in dat het aan de verzoekende partij toekomt aan de eigen zaak, specifieke gegevens bij te brengen die *in concreto* aantonen dat de zaak spoedeisend is, gelet op de nadelige gevolgen die een tenuitvoerlegging van het bestreden besluit voor haar persoonlijk veroorzaken.

Er moet een causaal verband bestaan tussen de aangevoerde nadelige gevolgen en het bestreden besluit zodat deze nadelen voorkomen kunnen worden door een schorsing van de tenuitvoerlegging van dit besluit.

15. Vooreerst moet worden opgemerkt dat uit hetgeen in het verzoekschrift wordt aangevoerd niet blijkt dat het enkele feit dat, voorafgaand aan de uitspraak over het beroep tot nietigverklaring, onderhandelingen zouden worden gestart voor de minnelijke verwerving van percelen binnen het plangebied van het bestreden PRUP een persoonlijk nadeel voor de verzoekers zou veroorzaken.

16. Verder moet worden vastgesteld dat niet blijkt – en de verzoekers ook niet beweren – dat er op basis van de voorschriften van het bestreden PRUP reeds vergunningsaanvragen zouden zijn ingediend.

Anders dan de verzoekers dit blijkbaar zien, toont het loutere feit dat het bestreden PRUP de noodzakelijke rechtsgrond vormt voor het verlenen van vergunningen op zich geen spoedeisendheid aan.

In zoverre derde en zesde verzoeker de teloorgang van hun landbouwbedrijven vrezen, kan overigens worden opgemerkt dat artikel 1 van de stedenbouwkundige voorschriften van het bestreden PRUP als overgangsmaatregel voorziet dat “[t]ot een vergunning verleend is voor de realisatie van de bestemming [...] de handelingen, voorzieningen en inrichtingen toegelaten [zijn] die nodig of nuttig zijn voor de landbouwbedrijfsvoering van landbouwbedrijven”.

De verzoekers tonen evenmin aan dat de geviseerde onteigeningen nakende zouden zijn.

Het betoog van de verzoekers inzake de vergunningen en onteigeningen betreft derhalve een toekomstige, potentiële spoedeisendheid, die afhankelijk is van nog te nemen beslissingen. De aangevoerde toekomstige,

potentiële spoedeisendheid kan de schorsing van het bestreden uitvoeringsplan niet verantwoorden. Een schorsingsvordering kan steeds worden ingesteld wanneer de daartoe vereiste spoedeisendheid zich wél zou aandienen.

17. De verzoekers slagen er niet in om van de urgentie van de zaak te overtuigen.

18. Uit het voorgaande volgt dat niet voldaan is aan ten minste één van de twee cumulatieve voorwaarden gesteld in artikel 17, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden besluiten te bevelen. Die vaststelling volstaat om de schorsingsvordering af te wijzen.

BESLISSING

De Raad van State verwierpt de vordering.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van veertien maart 2016, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

Johan Lust,	kamervoorzitter,
Pierre Lefranc,	staatsraad,
Jan Clement,	staatsraad,
bijgestaan door	
Greta Scheveneels,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Greta Scheveneels

Johan Lust